

EU-domstolen klargör rättsläget efter Zambrano-domen.

EU-domstolen har i stor avdelning den 15 november 2011 (målet C-256/11) klargjort vissa av de rättsfrågor som uppkommit efter Zambrano-domen.

I samtliga av de exempel som överlämnats till EU-domstolen hade unionsmedborgaren inte utnyttjat sin fria rörlighet. Unionsmedborgaren var inte heller ekonomiskt beroende av tredjelandsmedborgaren. Exemplen rörde olika typer av familjekonstellationer med en tredjelandsmedborgare som sökte uppehållstillstånd på anknytning till EU-medborgare.

EU-domstolen konstaterar att varken Familjeåterföreningsdirektivet eller Rörlighetsdirektivet är tillämpliga eftersom unionsmedborgarna inte utnyttjat sin fria rörlighet.

När det gäller artikel 20.1 i FEUF anger EU-domstolen att denna gäller även för unionsmedborgare gentemot den medlemsstat där de är medborgare för att de ska kunna göra gällande de rättigheter som sammanhänger med unionsmedborgarskapet.

För att klargöra de rättsfrågor som uppkommit med anledning av Zambrano-målet klargör EU-domstolen att grunden till att detta mål bedömdes strida mot artikel 20.1. FEUF var att unionsmedborgaren i praktiken blev tvungen att lämna inte bara den medlemsstat där han/hon var medborgare utan hela unionen. Det var en mycket speciell situation som medförde att tredjelandsmedborgarna inte fick nekas uppehållsrätt. Att en medborgare i en medlemsstat kan finna det önskvärt – av ekonomiska skäl eller för fortsatt familjesammanhållning – att medlemmar av hans familj, som inte är medborgare i någon medlemsstat, kan bosätta sig tillsammans med honom eller henne i unionen, räcker således inte i sig för att unionsmedborgaren ska anses tvungen att lämna unionen om en sådan rätt inte beviljas.

Detta innebär således att Zambrano-målet inte ska ges en extensiv tolkning utan att domen enbart ska tillämpas om unionsmedborgaren kan komma att tvingas lämna unionen för att utnyttja sina rättigheter som sammanhänger med unionsmedborgarskapet.

Därefter klargjorde domstolen att när en domstol prövar ett mål enligt unionsrätten ska den pröva om beslutet att neka klagandena uppehållsrätt strider mot rätten till respekt för privatlivet och familjelivet i artikel 7 i

Europeiska Unionen stadga. Om situationen inte omfattas av unionsrätten ska prövningen ske enligt artikel 8 i Europakonventionen.

Övriga delar av domen gäller tillämpningen av det turkiska associeringsavtalet.